

мя да мя обезсрамоти. Ето гледай мя отъ голямоє насилие, како и украшение мое развали, како и дрѣхите мои раздра и разкъса. Ето вижъ и лицето мое, како мя укровави сасъ ноктети свои. Азъ ся, царю, надѣяхъ да мя уварди сасъ своя младость отъ другая някоя нужда, а да мя учини таковий срамъ, не са надѣяхъ никакъ“.

Това като чю царь, потресе ся и убоа са отъ таковое дивное и чудное сказование и видѣние. И тои часъ отрече ся и отчужди ся отъ сина своего и толкова са разгнѣви и на голямъ часъ стоя злосердеченъ и мислеше сасъ какова смерть да убий сина своего и повеле му смерть.

Ала тои царь имаше седемъ философи и держеши ги царь при себѣ зарадъ совѣтници и зарадъ зговорници за всякая работа царская. Ала тия философи совѣтници царский, като разбраха, като излезе царское повеление да убий сина своего безъ нихное зговорение, собраха са и сложиха сасъ умъ своѣи и рекоха како са е царь надвилъ отъ лютий гнѣвъ и повѣрувалъ на една жена лестните¹⁾ хорати и безъ никое испытание повелялъ да затрий сина своего, що му е единороденъ. „Спроти това намъ не е подобно²⁾ да молчимъ заратъ тая работа и да го оставиме да убий сина своего безъ испытание; защо ако са потрудимъ ний да го разварнимъ сеги отъ тоє намѣрение, почто послѣ царь хоче да са разкай и тогистъ хоче да обезчести насъ, защо го не разварнахме отъ таковое страшное наказание и като душмани свои хоче да умрази насъ, чи го оставихми да убий сина своего. Ами елате да учинимъ вече една работа да потечемъ на царя и да кортолисами сина его отъ таковия³⁾“.

Така са сговориха всякий философъ по единъ день наредъ да ходять при царя, да го раздуматъ зарадъ да не убий сина своего, докле са проминатъ и седмтахъ философи⁴⁾.

¹⁾ Измамливитѣ. ²⁾ Прилично. ³⁾ Наказание. ⁴⁾ Следъ това всѣки день при царя отива по единъ философъ и съ своитѣ „показания“, винаги по две, сполучва да разубеди царя да отмѣни заповѣдта си за наказание на сина си. Веднага обаче следъ излизане на философа се явява при царя пакъ оная жена, която сжщо съ „показание“ все настройва царя да изпълне заповѣдта си. Нататѣкъ, тукъ предаваме „показанието“ на жената следъ излизането на първия философъ и едното показание на втория философъ.